

1838—1888.

Brășov, 1 Ianuarie v. 1888.

„Gazeta Transilvaniei” implinesce azi cincideci de ani, de când a eștit pentru prima oară ca o stea lucitoare pe orizontul întunecat al poporului român din Ardeal.

Ce sunt cincideci de ani în viața unui popor?

O verigă într-un nesfârșit lanț de suferințe și de muncă oboșitoare de necazuri și bucurii, de nisuițe, stăruințe și lupte!

Pentru cei ce suferă și muncesc, pentru cei ce stăruiesc și se luptă sunt înșe cincideci de ani un spațiu de timp destul de însemnat, ca să se oprască un moment pe pragul lui și să se gândească îndărăt la drumul ce l-au străbătut și înainte la drumul ce mai au să-l percurgă.

De unde venim și unde avem să mergem?

Am pornit din noaptea întunecată după steaua lucitoare a nației noastre ca să ajungem la lumină.

Cu fiecare pas, ce l-am făcut înainte, firmamentul culturai noastre ni se însenina din ce în ce mai mult și astăzi, după o călătorie lungă și grea de cincideci de ani, pare că dărim din depărtare reflexul puternicilor rațe ale adevăratei libertăți și ale egalei îndreptății naționale, la care, sperăm, vom ajunge odată să ne încăldim inimile sdrobite de suferințe.

Am vădit, că le dărim nu mai din depărtare, căci din nou s'a întunecat cu nori grei nu numai firmamentul nostru politic ci acum și acela al culturai noastre.

La începutul anului 1838, când a apărut pentru prima oară „Gazeta Transilvaniei”, redactorul George Barițu, vorbind de concesiunea, ce a dat-o fericitul împărat Ferdinand I Românilor de a scote un ziar literar și politic, dicea:

„Și acum cine va mai îndrăzni a dice, cumcă noi sub părintesca ocrotire a măritei case austriace avem vreo pedecă din afară în cultivarea noastră? Nu sunt altele decât de acele, care noi singuri fără de ajutorul altora le putem și suntem dator să le ridicăm și ale da într-o parte. Monarhul și compatrioții noștri nu știu ce bine mai mare ar pute face în ziua de astăzi decât să ni se dea voia slobodă, a ne lupta și a pași cătră luminarea noastră pe tôte căile, cari sunt deschise și înaintea altor neamuri.”

„Cu toții știu și pricep, cumcă renascerea unei nații pe-o cale mai ușoră și mai scurtă nu este altfel cu puțință decât prin însuși lucrarea și imbugățirea limbii și a literaturii sale. La aceste se se dea sboru neîpedecă și noi suntem scapați de întunecime. Tôte alte mijloce sunt nesigure și înșelătoare. Negreșită, că o limbă străină, o mașină ori-care rău ne va hrăni...”

Pornisem bine pe calea, de a ne lupta și a pași cătră lumi-

narea bună și sănătoasă am ajuns departe.

Acum 50 de ani aveam numai câteva școle er astăzi numărul lor este înștit și înștit. Pressa română, chiămată a răspândi lumina în popor, nu se mai mărginesc azi la un singur ziar, er numărul celor ce știu carte este azi legion.

Asemănând însă epoca dinainte cu cincideci de ani cu epoca de astăzi, cine nu va afla deosebirea cea mare în privința pedecilor din afară, ce ni se pun în cultivarea noastră? Cine nu va vedea reacțiunea ce s'a produs în contra „voiei slobode de a ne lupta și de a pași cătră luminarea noastră?”

Avem, multămită jertfelor celor mari aduse de poporul nostru pe altarul culturai naționale, un număr însemnat de institute de învățământ românesc, deși încă forte mic în proporție cu trebuințele noastre, der am ajuns ca să tremurăm azi și pentru existența acestor puține școle românesce.

O limbă și o cultură străină este, care ni se impune astăzi cu tôte mijlocele meșteșugite, de cari dispun cei ce conduc statul acesta poliglot.

Mai trebuie să spunem că de rău ne hrănesce acesta mașteră limbă și cultură, care e străină de firea limbii și a culturai române?

Mai trebuie să spunem, că omenii dela putere conduși de spiritul șovinismului, vor să stingă acum sub diferite pretexte și luminele, ce le-am aprins în diverse puncte ale patriei noastre, ca să lumineze cărările dezvoltării poporului român?

Mai este de lipsă să spunem, că astăzi Românului i se închid pe di ce merge oăile de progres național, cari sunt deschise înaintea neamului stăpănit?

Ajuns am der după cincideci de ani de suferințe, stăruințe și lupte într-o stare cu mult mai grea și mai amenințătoare, pentru că acum 50 de ani nu aveam de a perde, decât numai de a câștiga și ni se dase voia slobodă de a pași cătră luminarea noastră, ear adversarii neamului nostru erau prea ocupați de propria lor emancipare de sub dominațiunea limbii latine, care era limba oficială a statului, și nu erau în stare a împedea cultivarea noastră în acea măsură ca astăzi.

La 1838 ne luptam alături cu contrarii noștri pentru libertate și pentru renascerea noastră națională.

Azi situațiunea s'a schimbat cumplit.

Ce-i drept, nu mai suntem iobagi, ca înainte de 1848, der libertatea și tôte drepturile politice, de cari trebuia să ne bucurăm cu toții în egală măsură, le au monopolisat contrarii noștri dela putere numai în favoarea raselor lor și acum, sub cuvânt că așa cere interesul statului, ei ne atacă fățiș existența națională, făcându-ne din ce în ce mai imposibilă chiar și lucrarea pentru înaintarea limbii și a culturai noastre

românesce și impunându-ne cu tôte mijlocele limba și cultura lor.

La încheierea acestui jumătate de veac de muncă stăruitoare, pentru renascerea limbii și a naționalității române „Gazeta Transilvaniei” ca credincioasă sentinelă a națiunii, ce a fost, este și va fi, prevestind pe Români despre marele pericol ce-i amenință le dice:

Mare este criza prin care trecem, mari sunt pedecile ce ni se pun azi în calea cultivării și a emancipării noastre politice-naționale. Der dacă contrarii noștri sunt azi mai tari ca odinioară, și noi suntem mai tari și vom redica și da într-o parte tôte pedecile, fiă ori cât de mari, numai să fim tari în credința noastră, tari în curajul nostru și statornici în legăturile de frăție dintre noi!

Jubileul de 50 de ani

al
„GAZETEI TRANSILVANIEI”.

Joi în 31 Decemvre 1887 și Vineri în 1 Ianuarie 1888 s'a serbat a cincidecea aniversare a „Gazetei Transilvaniei”, conform programului publicat cu câteva zile mai înainte de comitetul instituit spre scopul acesta de Români brașoveni sub președința părintelui Vasile Voina, parochiu la biserica cea mare a sf. Nicolae din Prund, suburbiul Scheiu al Brașovului.

Serbarea a reușit splendid în tôte privințele. Amăruntă vom da în numărul viitor.

Sibiu, 2 Ianuarie 1888.

„Gazeta Transilvaniei”, cea mai bogată în esperințe, fiă pururea matură în judecățile sale, juvenilă în aspirațiunii, virilă în lupta pentru dreptate, pregătind posterității un alt jubileu mai vesel ca cel de astăzi.

Metropolitul Miron Romanul.

București, 31 Decemvre 1887.

Credem în binele ce ai făcut românilor, tu bătrân „Gazeta” a fraților noștri de dincolo. Te-am urmat cu dor în luptele tale și te admirăm, pe tine organ care ai spus Românilor cu voce neobosită bucuriile și multele lor dureri.

Înainte pe calea dreptății poporilor!

În cincideci de ani de frământare n'ai slăbit un minut, căci tocmai prin popor și din popor îți-ai supt puterea.

Cu poporul în veci înainte!
Redacțiunea „Românului.”

Abrud, 31 Decemvre 1887.

Salutăm cu bucurie aniversarea a cincidecea a întemeierii bătrânei „Gazete”, care strecurându-se prin atâtea fatigii și vexațiuni a ținut totdeauna sus drapelul național, luptând adesea între împrejurări fatale cu o admirabilă abnegațiune contra asupritorilor și inamicilor noștri seculari.

Fiă ca acest glorios trecut de o jumătate seculu să serve de model întru continuarea apărării drepturilor noastre naționale.

Dea cerul, ca „Gazeta”, espresiuena Românilor, în infinită existență, pe care noi o dorim, să fiă pururea o Detunată de basalt, în care să se răsfrângă tôte uneltirile perfide pornite din orice parte asupra patriei și națiunii noastre.

Suntem de mult uniți, când în acest moment solemn ne împreună vocea cu ceilalți frați ai noștri și implorăm Provedința să îndelungască viața demnului succesor al mult regretatului redactor-editor Dr. Aurel Mureșianu, ca fiind încă în vigoare să primescă în persoană și felicitările pentru aniversarea seculară dela națiunea sa iubită. — Originalul cu subscrierile urmază.

Bucumianu.

Șelca-mare, 28 Decemvre 1887.

Cu ajutorul Atot-putintelui Dumneșu și al Ilustrilor bărbai devotați scumpei noastre națiuni, prețitul nostru ziar național „Gazeta Transilvaniei” cu ziua de 1 Ianuarie 1888 implinesc o jumătate de seculu de muncă grea, dar încoronată de succes și merite, care sunt și vor rămâne eternizate în inima fiecărui Român. Eu ca un fiu din popor, pentru care „Gazeta” a muncit atâtea timp, îi urez: ca Provedința divină și pe viitor să o doteze cu astfel de conducători plini de iubire cătră scumpa noastră patrie și națiune, cari conșcii de sfanta lor chiămare să păstreze firmul și nobilul caracter național.

Dumneșu săi ajute și la împlinirea Centenariului.

Nicolau Racotă, medic cercual.

București, 30 Decemvre 1887.

Direcțiunea și Redacțiunea vechiului ziar „Reforma”, cu ocaziunea jubileului de 50 de ani al bătrânei „Gazete de Transilvania”, mama ziaristicii române, salută cu căldură frătescă pe demni succesori și colaboratori ai „Gazetei” și pe ilustra familia Mureșianu, focar al patriotismului și democrației române.

Directorele-proprietar al ziarului „Reforma”

I. C. Valinteanu.
Petre N. Moțoc (Făgărășanu),
Administratur și secretar general al ziarului „Reforma”, Președinte al societății „Eminescu.”

Lugoș, 1 Ianuarie 1888.

Serbăm cu Brașovul și cu toți Românii meritul semisecular al „Gazetei” pentru progresul literaturii, pentru deșteptarea poporului și pentru păstrarea caracterului național.

Români din Lugoș.

București, 27 Decemvre 1887.

Domnule Mureșianu! Felicitându-ve cu ocazia serbării naționale, prin care se onorează cel mai vechi ziar românesc „Gazeta Transilvaniei”, vă alătură aceste rânduri dictate de sudorile și lacrimile luptei.

Cu stimă și frăție.

Gr. H. Granda.

Suceava, 1 Ianuarie 1888.

Vechii cunoscuți din Viena te felicitază de jubileul de cincideci de ani al „Gazetei”, în-

articul subsemnat de generalul(?) Turr, prin care acesta se încercă a stabili legitimitatea influenței ungurești asupra popoarelor din Balcani. Meritele câștigate de Unguri, în cursul istoriei, pentru preponderanța lor asupra acestor populațiuni, întrecu cu mult pe acele ale Rușilor, decât e să dăm credemintă autorului acestui articol. Deocă cetățile noastre se pot judeca asupra valorii demonstrative a acestei țesături de lăudăroșii, vom cita unul din principalele fapte invocate de generalul Turr pentru susținerea țesei sale.

„In anul 1566 Turcii aflară o Plevnă ungurească la Sighet, pe care Soliman o asediă în timp de mai multe luni.... Eroic al apărătorilor al acestor orașuri, contele Zrinyi, se retrase în castelul. Soliman, muri într'un acces de furie, înaintea cetății ce nu o putea lua, după ce și-a pierdut jumătate din soldații săi. Castelul, ciuruit de artileria turcească, amenința să se dărime. Zrinyi îmbracă hainele sale cele mai magnifice, se aruncă în mijlocul Turcilor și se luptă până ce muri. Răniții se nchiseră în castel și-l mântuiră în momentul când Turcii intrară în el.”

Tote astea sunt foarte frumoase... Dér Zrinyi nu era Maghiar: era Croată, un vechiu Ban al Croației, era un Slav, al cărui nume adevărat era Zrinski. Mulțămim „Memorialului diplomatic” că ne-a dat ocaziune de a îndrepta una din numeroasele amăgiri, de care Ungurii au beneficiat pre lungu timp. Mulțumescă-se nobilii descendenți ai lui Arpad a maghiarisa nenorocitele populațiuni ale Transilvaniei, dér se renunțe a maghiarisa totă istoria Orientului european.

Incidentul dela Burgas.

O depeșă din Constantinopol a „Agenției Reuter” spune, că prințul Nichita al Muntenegrului vestise pe Sultan prin o telegramă că o bandă de Muntenegreni voiesc să debarce la Burgas. Telegrama însă s'a întârziat, așa că Sultanul n'a putut înștiința la rândul său guvernul din Sofia.

Guvernul bulgar a aflat cu tote acestea de ceea ce se prepara, prin telegraful militar. Banda era condusă de căpitani bulgari Boianov, Goronov și Brakalov. De respins n'au respins o țărani, ci trupele bulgare. Au fost morți și răniți și de o parte și de alta.

Ca să compromită pe Zankov, foile din Sofia îl acuză, că el a urzit această conspirație, în mânăstirea rusă dela Galata.

Pe peron dau unui hamalt bilete. Până mi scote pachetul, până nu știu ce, se întorc, cum se cade.

Iau o birjă și-i spun: Otelul Boulevard!

Dela gară la otelul, distanță de 10 minute.

Sosesc la otel.

Chelnerul mă conduce într'o cameră, în care nu se aprinsese încă lumina, ese însă numai decât, ca să mi îngrijescă de calabalăcu.

Astfel rămân singur.

Dér în minutul acela vedu că intră o femeie pe ușă și, c'o grabire nespuse, se aruncă în gâtul meu și suspinându mă coplescesc cu un potop de sărutări... abia puteam respira de focul, ce transpira pe buzele ei învășiate și un piept voluptos, svécitor, se lipise de pieptul meu.

— Costică, — aud, până mă desțeptu din surprindere, — „Costică dragă bine c'ai venit... era să mă sfârșesc... te aștept de trei zile...”

— Scusați, ați greșit, domna mea, răspund eu. „N'ati găsit pe Costică, numele meu este Nicu.”

Când am dist acestea, deodată am putut respira mai ușor.

SCIBILE DILEI.

Din cauza unor pedec neprevădute și din cauză că ne-au sosit tardiu cele mai multe manuscrite pentru numărul festiv, căruia am trebuit să-i mărim volumul, acest număr va fi expedit abonaților Lună în 4 (16) Ianuarie.

Sub titlul **Tipografia românească în Brașov**, scrie „Meseriașul român” Nr. 1 din 1 Ianuarie 1888: „Domnul Dr. Aurel Mureșianu a înființat, cum a anunțat „Gazeta Transilvaniei,” o tipografie nouă în Brașov. Noi cari propagăm promovarea meseriilor și industriei între Români, salutăm cu bucurie această înaintare românească și felicităm pe Domnul Redactor Dr. Aurel Mureșianu, că nu s'a oprit la greutatea unei astfel de întreprinderi de tot neapărate pentru numărul cel frumos al bărbaților literați din Brașov, cari până aci au dat la lumină prin tipografia streine lucrările lor. Istoricul încercărilor pentru a se înființa o tipografie românească în Brașov îl vom da la altă ocaziune.”

Ministrul comunei de răboiu a permis să se primescă pentru anul 1888/89 120 voluntari pe un an în regimentele de tren, fără excepțiune pe cheltuiala proprie a fiecăruia. Instrucția pentru a ajunge oficer de rezervă în această ramură o primesc în Pesta, Viena, Praga, Pojună, Cașovia, Agram, Graț, Sibiu, Innsbruck, Brunn, Cracovia și Iosefstadt.

Calea ferată Mureș-Ludoș-Bistrița se va preda comunicațiunii abia în Aprilie, deoarece din cauza frigului s'a întrerupt totu lucrul.

Din Sebeșul săsesc se anunță, că preotul român gr. cat. din Pianu de Jos, Ioan Bene, a fost omorât în noaptea de 7 spre 8 Decembrie n. în cel mai sălbatic mod. Făptuitorii sunt încă necunoscuți. Etă cum batjocoresc „Kolozsvar” memoria acestui preot românesc: „...numitul preot a fost un individ de o reputație foarte dubie, pe câțiva ani mai înainte funcționase ca preot în Vințu de Jos, dér pentru purtarea lui cea rea a fost removat din postul său, mai târziu însă a fost de mai multe ori arestat. Pe timpul perchișiunilor domiciliare făcute pentru proclamarea „irredentei”, lui încă i s'a făcut asemenea perchișiune fiind și arestat cu acea ocaziune. Pe acest „daco-român” poporul îl ura... — Ce dovede de cultură ungurească! In loc de a înfiera această odiosă crimă, găsesc

ocaziune a profana memoria preotului, fiind că n'a fost uneltă ungurească!

Ioh. Wotta, cărămidar din Gușterița, a fost găsit mort pe drum. Un servitor, bănuț a-l fi înjunghiat a fost arestat.

In Bistrița s'a împușcat mésarul Christoph Gollner.

Atragem atențiunea publicului din locu asupra anunțului din pagina a patra despre uriașa și acrobata d-șora Betti.

MĂSURILE MILITARE.

Se scrie din Viena diarul „L'Independance belge”:

La ministrul de resbel se iau tote măsurile pentru a preveni or-ce surprindere din partea Rusiei. Ministrul de resbel austriac a luat decă măsuri pentru a mai întâri armata din Galiția. Pentru acest scop s'au așezat trupe, fără nici un sgomot, pe principalele linii strategice cari duc în Galiția. Aceste trupe sunt așezate astfel, încât ele pot să fie transportate în Galiția cu drumul de feră de Nord și de căile ferate ungar, cari trec peste Carpați, în timp de 24 de ore.

Din Galiția a sosit un oficer superior al statului major de geniu la comitele Bylandt, pentru a face raportul asupra noilor lucrări de fortificație, începute acum câte-va luni la Cracovia și la Przemysl, singurele locuri întărite din Galiția.

Cât pentru mișcările trupelor rusești, diarul polonez Czas, care apare în Cracovia și care are relațiuni oficiose, dice că nu mai începe încă să se ocupe d'a concentra în Polonia, în Volhinia și în Podolia puteri considerabile, cari formeză trei corpuri de armată.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. al „Gaz. Trans.”)

Pesta, 13 Ianuarie. — Apa crește, cu tote astea se crede că nu e nici un pericol pentru capitală.

Berlin, 13 Ianuarie. — Scirea, că puterile ar fi făcutu deja un pas comun pentru înlăturarea Coburgului, e neîntemeiată. Până acum nu este din nici o parte o propunere hotărâtă pentru tractări diplomatice în această privință.

San-Remo, 13 Ianuarie. — Toți câinii favoriți ai prințului de coronă germană au fost găsiți er

otrăviți. Acestă blăstămăție a produsu indignațiune.

Pesta, 14 Ianuarie. — Comisiunea pentru armată a camerei deputaților a acceptat proiectul pentru convocarea rezerviștilor la exercițiu de arme pe șapte zile, spre a se deprinde cu pușca cu repetiție.

Petersburg, 14 Ianuarie. — Raportul ministrului de finanțe declară, că la rezultat militar s'au redus cheltuelile în consonanță cu politica pacinică a Rusiei.

San-Remo, 14 Ianuarie. — Prințul de coronă germană, în cele două săptămâni din urmă, suferă de umflarea laringelui, dér inflamațiunea peliței mucose dă îndărăt. Acum starea sănătății lui în genere e bună.

Concert și Teatru.

Concertul împreună cu teatru a arangiat Reuniunea de cântări din Varadia „Unirea” la 1 (13) Ianuarie 1888 în sala ospetăriei mari din Varadia cu următoarea programă: I. „Etă ziua triumfală” cor bərb. de Humpel. II. „Marșul ostașilor” cor bərb. III. „Corul vânătorului” cor bərb. IV. „Nu mă uita” cor bərbătesc. V. Teatru „Cinelă-cinelă”, comedie cu cântece într'un act. După aceea a urmat jocul.

Țărani români din Galiția, comitatul Făgărașului, împreună cu alți sprijinitori din jur aranjază Duminecă în 3 (15) Ianuarie 1888 în sala birtului comunal de acolo o reprezentație teatrală împreună cu joc după următorul program: I. „Arvinte și Pepelea” vodevil într'un act de Vasile Alexandri. Persone: Arvinte, de 50 de ani d. Georgiu Leancă; Pepelea, de 25 de ani d. George Stinguța; Mândica, nepota lui Arvinte d-șora Susana Buitan. II. „Hărta Rezeșului” operetă comică într'un act de Vasile Alexandri. Persone: Harța Rezeșul d. Ieronim Mardan; Bursulescu d. Nicolau Ludu; Luncean, primar d. Georgiu Leancă; Tarșița Garofescă, veduvă, d-șora Elena Nicodinescu; Măriuca, tânăra țărăncă, d-na Victoria Aron; Un lacheu d. Ioan Stinguța. III. „Surugiu” canționetă comică într'un act de Vasile Alexandri. Persone: Surugiu, d. Ieronim Mardan. Prețul intrării de persoană: Locul I. 60 cr. v. a. Locul II. 40 cr. v. a. Parter 30 cr. v. a. Galerie 20 cr. v. a. După reprezentațiune: Petrecere cu joc. Inceputul la 7 ore seara. Bilete de intrare se capătă în prăvălia d-lui G. J. Gollian și seara la casa. Oferte marinimose se primesc.

Editor și Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Necunoscuta numai decât și-a retras mâinile, și-a cerut mii de scuse:

— Așteptam o rudenie, care asemuește tare... și vrea să se depărteze.

Ah, o idee! foarte probabil! dăseu în mine curios.

— Domnișoră, domnișoră Reli, — strigă pe urma ei, — nu te speria. n'ai găsit rudenie, dér ai dat de ună prietină binevoitoră... vino îndărăt, — și, apucând'o de mână, fi făcut semn să ședă pe canapea.

După aprinderea luminării chelnerii își transportă înăuntru totu bagajul.

— Va să dice, verișoră, — mă adresează cătră Reli, ca să nu compromitu situațiunea, — mă aștept de trei zile? Etă că n'am putut să sosit mai curând.

Rămânându singură am privit'o în ochi.

Era foarte agitată. Tremura ca o porumbiță. Buzele ei subțiri erau două corale, ochii negri, mari, erau arcuți cu nisce sprâncene lungi dese... aparițiune destul de interesantă.

Nu îndrăzne să scotă o vorbă. Privia la mine cu ochii cășcați, căci nu mă veduse în viața ei.

— Nu-ți fă nici o frică, domnișoră.

Norocul d-tale că eu am început de adă dimineță cu sărutări, gândeam că m'am întors acasă între ai mei, altcum mă speria de totu cu sărutările d-tale. Să n'ai nici o frică — adaugă mai departe, — totu se va întorce spre bine. Astăzi am întănit pe nenea Ioniță. Am aflatu tote.

— Cum? și-a spus totu? — izbucni domnișoră — și-a spus că nu vreu să iau decât pe Costică? nu, nu vreu să știu de verul Mihalache, orice va dice tata! dér ce va fi cu Costi? era să vină aici să mă petrecă până la Iași...”

— La unchiul d-tale, avocatul Murgulescu...

— Da, hotărâsem să rămân acolo, până so'ndupleca tata... dér Costi, ce o fi de el? unde să întărie?

— Domnișoră, fi liniștită. Poftesc în camera d-tale. Speru că tote se voru îndrepta spre bine.

Cinci minute în urmă trimiți la telegraf următoarea depeșă:

„D-lui Murgulescu, avocat, pentru d-lă Ioniță Murgulescu

Iași.

Domnișoră Reli se află aici, otelul Boulevard. Plecați imediat.

Călătorul dela Nr. 10.

A doua zi, în răvăsatul dorilor, audu bătându la ușă.

Mă scoldu numai decât.

Erau vecinii mei din cupeu. — Sersă cu trenul.

Cum mă vedu, tresară amândoi.

— Da, eu sunt d-lor. Astăzi vreu să-mi încep cura. Am fost norocos să găsesc pe fica D-vostă, și-mi pare bine că v'am putut înștiința de aseră.

— Vă suntem foarte recunoscători, domnul meu, — mă agră părintele fetei, cu ce v'as putea dovedi bucuria și mulțumirea mea?

— Cu o singură faptă, — răspunsei nemijlocit; — Reli nu vrea pe Mihalache, vrea pe Costi... faceți-o fericită.

— Fie — răspunseră cu un glas amândoi părinți.

La prăndu mâncam împreună.

Toți eram veseli.

Reli era fericită.

Ploesc, 12/X 1887.

Petră-Petrescu.

Cursul la bursa de Viena
din 13 Ianuarie st. n. 1888.

Renta de aur 5%	97.15
Renta de harti 5%	83.05
Imprumutul cailor ferate ungare	148.90
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	98.80
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	124.75
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	110.50
Bonuri rurale ungare	108.50
Bonuri cu clasa de sortare	102.50
Bonuri rurale Banat-Timisu	101.50
Bonuri cu cl. de sortare	103.50
Bonuri rurale Transilvan	101.—
Bonuri croato-slavon	99.75
Despagubirea pentru gurescu	119.—
Imprumutul pentru regularea Tisei si Sege-Losurle	123.50
di harti austriaca	78.45
Renta de argint austriac	82.45
Renta de aur austriac	109.95
Actiunile bancai austro-ungare	136.25
Actiunile bancai de creditu ungar	872.—
Actiunile bancai de creditu austr.	270.10
Argintu Galbin imparatesc	5.97
Napoleon-d'or	10.02
Marci 100 imp. germane	62.30
Londra 10 Livres sterlinge	126.80

Cursul pietei Brasov
din 14 Ianuarie st. n. 1888.

Bancnote romanesce . Cump.	8.45	Vend.	8.47
Argintu romanesce	8.42	"	8.45
Napoleon-d'or	10.00	"	10.03
Lira turcesca	11.35	"	11.37
Imperial	10.35	"	10.38
Galbin	5.90	"	5.92
Seris. fonc. „Albina“ 6%	101.—	"	102.—
" 5%	98.—	"	99.—
Ruble Rusesci	109.—	"	110.—
Discontulu	6 1/2—8% pe anu		

Sare de beutu din isvorulu Kochbrunn-Wiesbaden



fabricata sub controla oficiala a orasului Wiesbaden si a directiunii de cura.

Sarea de beutu din isvorulu Kochbrunn-Wiesbaden contine tote substantele tamaduitoare din Kochbrunn in forma concentrata. Disolvata in apa fierbinte foloseste intocmai ca apa de Kochbrunn. Delatuzaza greutatea respiratiei si ale aparatului de mistuire, si este forte acomodata pentru calatori si pentru esportu.

Prețulu unei sticle fl. 1.20 v. a.

Mai departe asemenea oficialu controle: Pastile din sare de Kochbrunn-Wiesbaden cutia 60 cr. Sapun de Kochbrunn-Wiesbaden 50 cr. bucata. Sare de Kochbrunn-Wiesbaden brută pentru bai fl. 1.50 v. a. per Kilo. — Trimiterea prin:

Wiesbadener BRUNNEN-COMPTOIR, Wiesbaden.

Singurul depositu generalu pentru Austro-Ungaria: Farmacia C. Brady, Kremier (Moravia). Veritabilu se afla in Brasov la: Franz Kelleman, farmacia la „Biserica Albă“, si Ferd. Jekellus, farmacia la „Speranta.“

Numai 5 zile de vedutu
de Joi 12 Ianuarie pana Luni 16 Ianuarie st. n.

IN

„Hotelu Europa“

Strada Vamei Nr. 11 Magazinulu din fata

Productiune estraordinara a

Domnisoarei Betti,

uriasa de forta herculeana, luptatoare si acrobată, in etate de numai 19 ani, care se va produce cu greutatea de sute de funti, si pe peptulu careia potu sta doi omeni din cei mai tari.

In tote zilele de vedutu dela 10 ore dimineța pana la 8 ore sera.

Intrarea: I. locu 20 cr., II. locu 10 cr., militarii si copii platescu jumetate prețulu.

Cu inalta stimă

I. FRIED, Impresaru.

Se deschide abonamentu pre anul 1888

la

AMICULU FAMILIEI. Diaru beletristicu si enciclopedicu-literaru — cu ilustratiuni. — Cursulu XII. — Apare in 1 si 15 di a lunei in numeru cate de 2—3 cole cu ilustratiuni frumoase; si publica articlii sociali, poezie, novele, schite, piese teatrale ș. a. — mai departe tracteaza cestiuu literare si scientifice cu reflesiune la cerintele vietei practice; apoi petrece cu atentiune vieța socială a Romanilor de pretutindenea, precum si a celorlalte poporatiuni din patriă si strainatate; si prin glume in mare parte ilustrate nisuesce a face cate o ora placuta familiei strivite de grijele vietei; si preste totu nisuesce a intinde tuturor individiilor din familia o petrecere nobila si instructiva. — Prețulu de prenumeratiune pre anul intregu e 4 fl., pentru Romania si strainatate 10 franci—lei, platibil si in bilete de banca ori marce postal.

PREOTULU ROMANU. Diaru bisericescu, scolaru si literaru — cu ilustratiuni. — Cursulu XIV. — Apare in broșuri lunare cate de 2 1/2—3 1/2 cole; si publica portretele si biografiile arhierilor si preotilor mai distinsi, precum si alte portrete si ilustratiuni, — mai departe articlii din sfera tuturor sciintelor teologice si intre acestia multime de predice pre dumineci, serbatori si diverse ocașuni, mai alesu funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice si scientifice-literari; si in urma totu soiulu de amănunte si sciri cu preferinta celor din sfera bisericesca, scolastica si literara. — Prețulu de prenumeratiune pre anul intregu e 4 fl. — pentru Romania 10 franci—lei, platibil si in bilete de banca ori marce postal.

Colectanti primescu gratisu totu alu patruea esemplaru.

Numeru de proba se trimitu gratisu ori-cui cere.

A se adresa la „CANCELARIA NEGRUTU“ in Gberla — Sz-ujvar. — Transilvania.

Totu de aci se mai potu procura si urmatoarele carti din editura propriea:

Apologie. Discussiuni filologice si istorice maghiare privitoare la Romani, invederite si rectificade de Dr. Gregoriu Silasi. — Partea I. Paulu Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincai. Prețulu 30 cr.

Renascerea limbii romanesce in vorbire si scriere invedita si aprețiată de Dr. Gregoriu Silasi. (Op complet). Broșura I. II. și III. Prețulu broș. I. II. cate 40 cr.—Broșura III. 30 cr. Tote trei impreuna 1 fl.

Cuventari bisericesci la tote serbatorile de preste anu, de I. Papiu. Unu volumu de preste 26 cole. Acest opu de cuventari bisericesci intreco tote opurile de acestu soi aparute pana acum—avendu si o notița istorica la fie-care serbatoare, care arata timpulu introducerei, fazele prin cari a trecut si modul cum s'a stabilit respectiva serbatoare. Prețulu e 2 fl.

Barbu cobzarulu. Novelă originala de Emilia Lungu. Prețulu 15 cr.

Puterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulu 20 cr.

Idealulu pierdut. Novelă originala de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulu 15 cr.

Opera unui omu de bine. Novelă originala.—Continuarea novej: **Idealulu pierdut** de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulu 15 cr.

Fântana dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețulu 10 cr.

Codreanu craiulu codrului. Balada de Georgiu Simu. Prețulu 10 cr.

Ultimulu Sichastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețulu 10 cr.

Elu trebuie să se insore. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negrutu. Prețulu 25 cr.

Branda seu Nunta fatală. Schița

din emigrarea lui Dragoșu. Novelă istorica natională. Prețulu 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorica după Wachsmann, de Ioanu Tanco. Prețulu 30 cr.

Probitatea in copilaria. Schița din sfera educatiunii. După Ernest Legouvé. Prețulu 10 cr.

Hermanu și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantinu Morariu. Prețulu 50 cr.

Ifigenia in Aulida. Tragedia in 5 acte, după Enpide, tradusă in versuri de Petru Dulfu. Prețulu 30 cr.

Ifigenia in Tauria. Tragedia in 5 acte, după Euripide, tradusă in versuri de Petru Dulfu. Prețulu 30 cr.

Petulantulu. Comedia in 5 acte, după Augustu Kotzebue, tradusă de Ioanu St. Șuluțu. Prețulu 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută in salele gimnasiului din Fiume prin Vincentiu Nicora, prof. gimnas. — Cu portretulu M. S. Regina Romaniei. Prețulu 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unu volumu de 192 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese si arangiate. Prețulu redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafir și vioarele, poesii populare, culese de Ioanu Popu Reteganu. Unu volumu de 14 cole. Preț. 60 cr.

Tesaurulu dela Petrosa seu Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețulu 20 cr.

Biblioteca Sătenului Român. Cartea I, II, III, IV, cuprindu materii forte interesante și amuzante. Prețulu la tote patru 1 fl. — cate una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii forte interesante și amuzante. Prețulu 30 cr.

Colectă de recepte din economiă, industriă, comerciu și chemiă. Prețulu 50 cr.

Economia pentru scolele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețulu 30 cr.

Indreptaru teoreticu și practiculu pentru invetămentulu intuitivu in folosulu elevilor normalu (preparandiali), a invetătorilor și a altorur bărbați de scolă, de V. Gr. Borgovanu, profesoru preparandiali. Prețulu unui esemplaru cu porto francatu 1 fl. 80 cr. v. a. In literatura noastră pedagogică abia aflam vre-unu opu, intocmitu după lipsele scolelor nostre in măsura in care este acesta, pentru aceea ilu și recomandam mai alesu directorilor și invetătorilor ca celor in prima linia interesati.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Romani. De V. Gr. Borgovan. Prețulu 15.

Manualu de Gramatica limbii romane pentru scolele poporali in trei cursuri de Maximu Popu, profesoru la gimnasiulu din Năsăudu. — Manualu aprobatu prin ministeriulu de culte și instructiune publică cu rescriptulu de datu 26 Aprilie 1886, Nr. 13193. — Prețulu 30 cr.

Gramatica limbii romane lucrată pe baze sintactice de Ioanu Buteanu, prof. gimn. Unu volumu de peste 30 cole. Prețulu 2 fl.

Manualu de stilistică de Ioanu F. Negrutu, profesor. Opu aprobatu și din partea ministeriului de culte și instructiune publică cu rescriptulu de dato 16 Dec. 1885 Nru. 48,518. Partea practica forte bogata a acestui opu — cuprindendu compozițiuni de totu soiulu de acte obveniente in referintele vietei social — se pote intrebuinta

cu multu folosu de către preoti, invetători și alti cărturari romani. Prețulu 1 fl. 10 cr.

Nu mă uita. Colectiune de versuri funebrale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețulu 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării in scola populară pentru invetători și preparandi. Broș. I. scrisă de Gavrilu Trifu profesor preparandiali. Prețulu 80 cr.

Cele mai eftine carti de rugăciuni:

Mărgăritaru sufletulu. Carte bogata de rugăciuni și cântari bisericesci forte frumosu ilustrata. Prețulu unui esemplaru broșuratu e 40 cr., legatu 50 cr., legatu in pânză 60 cr., legatu mai finu 60, 80, 90 cr., 1 fl., in legatură de luxu 1.50—2.50

Micul mărgăritaru sufletesc. Cartica de rugăciuni și cântari bisericesci — frumosu ilustrata, pentru pruncii scolari de ambe secsele. Prețulu unui esemplaru broșuratu e 15 cr., — legatu 22 cr., legatu in pânză 26 cr.

Cartica de rugăciuni și cântari pentru pruncii scolari de ambe secsele, Cu mai multe icone frumoase. Prețulu unui esemplaru e 10 cr.; 50—3 flor.; 100=5 fl.

Visulu Prea Santei Vergure Maria a Născătoarei de D-șeu urmatu de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icone frumoase. Prețulu unui esemplaru spedatu franco e 10 cr., 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețulu unui esemplaru legatu și spedatu franco e 15 cr.